

MEDEDELSER

Nr. 2. April 2003

10. Generhvervelse af førerret
11. Forældelse - Fortsat forbrydelse - Sædelighedsforbrydelser, incest - Erstatning for tort
12. Blufærdighedskrænkelser - Gentagelse - Ambulant tilsyn - Retslægerådet
13. Vold, grov - Samfundstjeneste
14. Færdselsloven - Kørsel i nødspor - Fareforbrydelser - Frakendelse
15. Salær - Bistandsadvokater
16. Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Gentagelsesfare
17. Boligretssag - Fremleje under afsoning
18. Røveri, groft - Ulovlig frihedsberøvelse - Ikke udvisning - Meneskerettigheder - Torterstatning
19. Erstatning - Godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2 - Sammenstød - Røveri
20. Efterforskning - Politiafhøring - Direkte spørgsmål fra forsvareren
21. Narkotika - Salgsbreve - Strafudmåling
22. Forsvarerbeskikkelse - Tilståelsessager
23. Vidnefritagelse - Domfældte vidner
24. Brevstandsning - Beslaglæggelse

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Postbox 1051
1007 København K
Telefon 3311 7522
Telefax 3332 4775

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Michael Abel
Holbæk

Mogens Juhl
Odense

Steen Bech
næstformand, København

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Sven-Erik Poulsen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Generalforsamling og kursus

Det ser fint ud med tilmeldingerne til generalforsamlingen i maj, men nogle **tror**, at de har tilmeldt sig, uden at det er sket. Så check selv, om I har gjort det. Husk, at fristen for forslag fra medlemmerne er, at forslaget er indsendt til bestyrelsen **inden den 15. april**, jfr. vedtægterne § 10.

Medlemsmøde i København om civile agenter m.v.

Med kort varsel indkaldte foreningen i samarbejde med Foreningen af beskikkede Advokater i København til møde i Medborgerhuset i Ahlefeldtsgade den 31. marts for at drøfte det lovudkast, der vil legalisere civile agenter og hemmeligholdelse af efterforskning m.v. både over for den sigtede og dennes forsvarer. Planerne om hemmeligholdelse er, som alle deltagerne var enige om, et markant tilbageskridt i forhold til retsplejereformen fra 1978, der afskaffede den inkvisitoriske strafferetspleje og grundfæstede princippet om *equality of arms*. Der er ikke i lovudkastet argumenteret for behovet for sådanne vidtgående regler.

Der mødte glædeligt mange op og deltog i debatten, således at bestyrelsen fik ekstra inspiration til udarbejdelsen af det hørings svar, der skal afgives i begyndelsen af april. Høringssvaret vil blive bragt i et kommende nummer af Meddelelser.

Generhvervelse af førerret

Færdselslovens § 132

I 1996 fradømt førerretten i 10 år fra december 1998. Nu generhvervelse henset til, at T, der var selvstændig glarmester, siden havde været på bistand og nu var 59 år.

Retten i Horsens, nr. 1.01337/2002, 24/1 2003

T var dømt som ovenfor nævnt. Han blev efter denne dom 3 gange dømt for kørsel i frakendelsestiden.

Anklagemyndigheden protesterede mod generhvervelse. Der var fremlagt et brev af januar 2003 fra et lokalt glarmesterfirma.

"Efter jeg flere gange har henvendt til Dem vedr. lejlighedsvis ansættelse som glarmester, må jeg meddele Dem, at da De stadig ikke har erhvervet kørekort, er jeg stadig nødt til at disponere til anden side."

Resten er citat af kendelsen:

"RETTENS BEMÆRKNINGER:

Der er nu gået næsten 7 år fra den seneste dom for spirituskørsel, og det kan lægges til grund, at tiltalte har gode muligheder for at komme i arbejde, hvis han har et kørekort.

Hvis han ikke får medhold nu i sin ansøgning om generhvervelse, skal der gå 2 år, før han kan søge igen, og han vil da være over den "magiske" alder 60 år, og mulighederne for at komme i arbejde vil være meget mindre.

På denne baggrund finder retten, at der foreligger sådanne forhold, at domfældte kan generhverve retten til at få kørekort."

- oo0oo -

Det fremgik af den medsendte retsbog:

"Andrageren forklarede, at da han den 9. april 1996 fik den sidste dom for spirituskørsel, arbejdede han som selvstændig glarmester, men da han nu havde mistet kørekortet, måtte han lukke firmaet, og han har siden da været på bistand. Han har masser af gange søgt job indenfor sit fag, men han render ustandselig ind i det samme problem, at der, hvor han søger job, spørger man, om han har kørekort, og når han ikke har det, får han det svar, at så kan man ikke bruge ham."

Landsforeningens Meddelelse 11/2003

Forældelse - Fortsat forbrydelse - Sædelighedsforbrydelser, incest - Erstatning for tort

Straffelovens § 94, § 210, § 222 og erstatningsansvarslovens § 26

Far havde haft samlejer og anden kønslig omgængelse med datter, fra hun var 10 til 27 år. Misbruget ophørte i 1995, men blev først anmeldt i 2001. Statueret samlet fortsat forbrydelse i 17 år, således at forældelsesfristen på 10 år først skulle regnes fra ophøret i 1995. Landsretten forhøjede straffen fra 3 år og 6 måneder til 3 år og 9 måneder. Tortgodtgørelse på kr. 90.000 samt udlæg til psykolog m.v.

Ø.L. 16. afd. a.s. S-4355-02, 4/2 2003

T på 54 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 og stk. 3, jfr. § 222, stk. 1 og stk. 2, jfr. § 224, ved i perioden fra sommeren 1978 til november 1995 på bopælen adskillige gange at have haft samleje med sin datter D født i august 1968, ligesom han adskillige gange havde anden kønslig omgængelse end samleje med hende, idet han befølte hende på kønsdelen inden for tøjet, stak fingre ind i hendes skede og formåede hende til at sutte på sit lem.

T nægtede sig skyldig, men byretten fandt det ubetænkeligt at lægge D's forklaring til grund. Den var detaljeret og troværdig og støttedes af de vidneforklaringer, der var afgivet.

T havde begået de overgreb, der var beskrevet, og havde således også forud for, at D blev 12 år, og frem til november 1995 haft regelmæssige samlejer med hende i hvert fald en gang om ugen. Han kunne optræde særdeles dominerende og til dels truende, bl.a. i forbindelse med D's ønsker om at flytte.

Det fandtes på den baggrund og som anført i de foreliggende psykologerklæringer¹⁾ forståeligt, at D først på et sent tidspunkt havde mental styrke til at indgive anmeldelse.

Retten fortsatte:

"Det lægges til grund, at der har været tale om en samlet fortsat forbrydelse i det i anklageskriftet nævnte tidsrum, og at forældelsesfristen på 10 år først skal regnes fra ophøret i november 1995.

Straffen fastsættes under hensyn til den usædvanlige grovhed til fængsel i 3 år 6 måneder, jf. straffelovens § 210, stk. 1 og stk. 3, jf. § 222, stk. 1 og stk. 2, jf. § 224."

D blev tillagt kr. 93.800 i erstatning.

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse. T, D og 5 vidner afgav forklaring. Torterstatningen var påstået med kr. 120.000, hertil kom udlæg til psykologbehandling og transport med kr. 8.829,20. Der blev påstået frifindelse for det første krav, der var ikke indvendinger størrelsesmæssigt mod det andet krav.

T var iflg. mentalerklæring omfattet af straffelovens § 69 - uden indlevelsessevne og uden evne til dybere psykologisk tænkning, problemfornægtende og ansvarsforflygtigende m.v. Man kunne ikke pege på foranstaltninger efter § 68 som bedre egnet til imødegåelse af eventuel ligeartet kriminalitet end straf.

Landsretten tiltrådte af de i byretsdommen anførte grunde, at T var skyldig efter anklageskriftet, og at overgrebene, der måtte opfattes som en samlet, fortsat forbrydelse, som af byretten anført ikke var forældet.

T var omfattet af § 69, men det var ikke formålstjenligt at anvende andet end straf. Straffen blev forhøjet til fængsel i 3 år og 9 måneder.

Landsretten bemærkede:

"Der er ved strafudmålingen lagt vægt på det langvarige forløb af de alvorlige seksuelle krænkelser, der i en periode på mere end 17 år, fra kort efter at D var fyldt 10 år, bestod i seksuelle overgreb i hvert fald en gang om ugen, men nogle gange flere gange om ugen og undertiden flere gange samme dag.

---

¹⁾ ikke citeret i dommen, ER

Landsrettens juridiske dommere tiltræder dommens bestemmelse om godtgørelse for tort på 90.000 kr. Tiltalte har ikke haft beløbsmæssige indvendinger til kravet om erstatning på i alt 8.829,20 kr. Beløbet på i alt 98.829,20 kr. forrentes som nedenfor bestemt.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken."

- oo0oo -

Forsvareren henviser til TfK 2000.428, der ligeledes statuerer fortsat forbrydelse.

Landsforeningens Meddelelse 12/2003

Blufærdighedskrænkelser - Gentagelse - Ambulant tilsyn - Retslægerådet

Straffelovens § 68 og § 232

T på 23 år tidligere dømt og nu igen for en række blufærdighedskrænkelser idømt ambulant tilsyn for personer med vidtgående psykisk handicap. Byretten fandt ikke anledning til som anbefalet af Retslægerådet og anklagemyndigheden at træffe bestemmelse om mulig anbringelse i institution, henset til, at forholdene var begået i år 2000 og foråret 2001, og der ikke havde været tilbagefald.

Københavns Byrets 26. afd. nr. 15377/2001, 26/2 2003

T på 23 år var tiltalt for en række blufærdighedskrænkelser, 4 i perioden oktober 2000 - maj 2001, hvor han enten havde befølt forbipasserende kvinder eller blottet sig for dem og onaneret.

Der var erkendelse i 3 af forholdene, og T blev dømt efter anklageskriftet i alle forhold.

T's tidligere sag efter samme bestemmelse var fra før, han var fyldt 18 år, så retten anførte:

"Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag."

Retslægerådet udtalte, at det fandt T omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Som mest hensigtsmæssig foranstaltning til forebyggelse af en formentlig ikke ubetydelig risiko

for fremtidig ligeartet kriminalitet, skulle Retslægerådet, såfremt T fandtes skyldig, i henhold til straffelovens § 68, 2. pkt. anbefale dom til tilsyn af amtskommunen vedr. personer med vidtgående psykiske handicap, således at T efterkom tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at der af tilsynsmyndigheden kunne træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Resten er citat af byretsdommen:

"Tiltalte har om sine personlige forhold oplyst, at han bor hos sine forældre, der hjælper ham i det daglige. Han har fast arbejde som vicevært, og klarer derfor sig selv økonomisk.

Idet de lægelige udtalelser lægges til grund, anses det for godtgjort, at tiltalte er omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 16, stk. 2. Tiltalte frifindes derfor for straf.

På baggrund af de lægelige oplysninger sammenholdt med forholdets karakter anser retten det for formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, at den foranstaltning, som anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, bringes i anvendelse. Under hensyn til det oplyste om tiltaltes personlige forhold sammenholdt med, at forholdene er begået i år 2000 og foråret 2001, og at der ikke senere har været tilbagefald, samt at Retslægerådets erklæring nu næsten er et år gammel, finder retten det dog uforholdsmæssigt, at betingelsen vedrørende mulig anbringelse i institution medtages.

THI KENDES FOR RET:

Tiltalte T dømmes til tilsyn af amtskommunen vedrørende personer med vidtgående psykisk handicap, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde.

Længstetiden fastsættes til 3 år."

Landsforeningens Meddelelse 13/2003

Vold, grov - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62 og § 245

29-årig T dømt efter § 245 for at have bidt stykke af kærestes underlæbe i jalousi. Samfundstjeneste.

Københavns Byrets 31. afd. nr. 31. 1208/03, 12/2 2003

T på 29 år tiltalt for legemsangreb efter § 245, stk. 1, ved om natten på en bar at have bidt et ca. 2 x 2 cm stykke af M's underlæbe.

T, der var ustraffet, erkendte sig delvis skyldig (d.v.s. i vold efter § 244, ER).

Det fremgik af en lægeerklæring, at det afbidte stykke var bevaret i koldt saltvand.

T var egnet til samfundstjeneste.

Resten er citat af dommen:

"Efter de afgivne forklaringer er det ubestridt, at tiltalte har bidt M i læben, således at et stykke af læben blev bidt af. Retten finder at et så voldsomt bid på det pågældende sted må betegnes som et overfald af særlig rå, brutal og farlig karakter, hvorfor forholdet med rette er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Retten lægger til grund, at tiltalte var under stærk sindsbevægelse p.g.a. jalousi, hvorfor straffen fastsættes under hensyntagen hertil.

Straffen fastsættes således efter straffelovens § 245, stk. 1, til fængsel i 60 dage.

Da tiltalte har særdeles gode personlige forhold og er fundet egnet til at udføre samfundstjeneste, idømmes han en betinget dom med vilkår herom.

Fuldbyrdelsen udsættes i medfør af straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

- 00000 -

T skulle udføre samfundstjeneste i 60 timer inden for en længstetid på 9 måneder.

Forsvareren bemærker.:

"Der fremgik i øvrigt af erklæringer og forklaringer, at det var lykkedes lægerne at sy det afbidte stykke på, men M havde stadig gener to måneder efter overfaldet og kunne påregne at skulle reopereres.

T og M var kærestes. M var imidlertid gået i byen med en anden mand. T indfandt sig på baren, og episoden opstod, da T ville tage afsked efter et mindre skænderi.

Færdselsloven - Kørsel i nødspor - Fareforbrydelser - Frakendelse

Straffelovens § 252 og færdselslovens § 45, stk. 2

T kørte i forbindelse med flere alvorlige færdselsuheld på grund af tåge i nødspor frem til en tilkørselsvej, hvor han ikke kunne komme længere på grund af holdende biler. Betinget frakendelse, men frifundet for ubetinget frakendelse og overtrædelse af straffelovens § 252, uagtet at en lægeambulance måtte ud i græsrabatten for at komme forbi.

Retten i Odense, 11. afd. SS 1.00112/03, 20/1 2003

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og § 45, stk. 2, ved i oktober 2002 på et tidspunkt mellem kl. 07.45 og kl. 08.15 på Den Fynske Motorvej i Odense, ved afkørsel 51, hvor færdslen i begge vognbaner var standset som følge af flere alvorlige færdselsuheld på grund af tæt tåge, under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og med fremkaldelse af nærliggende fare for skade på andres person eller ting, at have benyttet nødsporet til kørsel frem til tilkørselsvej 51, hvor han ikke kunne komme længere på grund af holdende biler.

I forhold 2 overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, ved under de ovenfor beskrevne omstændigheder for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde at have voldt nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, idet tiltalte ved uretmæssig kørsel i nødsporet og blokering af dette ved tilkørselsvej 51 hindrede en lægeambulance under udrykning i at passere de holdende biler på dertil anlagt vej, idet ambulancen herefter måtte anvende græsrabatten med ulempe til følge.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden havde endvidere nedlagt påstand om, at T frakendtes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, ubetinget, jfr. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og nr. 6, jfr. stk. 2, nr. 1.

T erkendte sig skyldig i færdselslovens § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og § 45, stk. 2, men nægtede straffelovens § 252 og påstod frifindelse for førerretsfrakendelsen.

Retten dømte T i overensstemmelse med hans erkendelse og bemærkede vedr. § 252 og frakendelsen:

"Tiltalte, der holdt i kø på motorvejens højre vognbane umiddelbart efter at have passeret frakørselsrampen til Odense S, kørte med sin cirka 17 meter lange lastbil ud i nødsporet med henblik på at køre fra motorvejen ad frakørselsrampen til Odense C cirka 2 km længere fremme. Efter at være kørt cirka 200 meter frem i nødsporet, blev han imidlertid nødt til at standse foran udfletningsskiltet foran tilkørselsrampen fra Odense S, fordi biler, som holdt ned ad tilkørselsrampen, forhindrede videre fremkørsel. Kort tid efter kom der ad nødsporet på motorvejen kørende en lægeambulance, som måtte standse op bagved tiltaltes lastbil, og som derefter måtte køre hen over græsarealet mellem motorvejen og tilkørselsrampen og ind på tilkørselsrampen for at komme videre ad motorvejen. Fra tilkørselsrampen kørte lægeambulancen herefter enten ad motorvejen eller dennes nødspor hen til tilskadekomne, som befandt sig på motorvejen inden frakørselsrampen til Odense C.

I overensstemmelse med vidnet læge L's forklaring lægges det til grund, at han, fordi han blev standset bagved tiltaltes lastbil, blev sinket i cirka 45 sekunder.

I overensstemmelse med tiltaltes forklaring lægges det til grund, at han, inden han kørte ud i nødsporet, hørte i radioen, at der var sket et færdselsuheld mellem tilkørselsrampen fra Odense SØ og Langeskov, og at der ikke i radioen blev advaret imod at køre ud i nødsporet af hensyn til udrykningskøretøjer eller af andre hensyn.

Vidnet læge L har forklaret, at han først blev underrettet om tilskadekomne på motorvejen mellem Odense S og Odense C omkring det tidspunkt, hvor han holdt stille bag tiltaltes lastbil, og sammenholdt hermed lægges det endvidere i overensstemmelse med tiltaltes forklaring til grund, at han ikke over radioen blev underrettet om tilskadekomne på motorvejen mellem Odense S og Odense C.

Med bemærkning, at der mellem stedet, hvor tiltalte holdt, og stedet, hvor han blev oplyst, at der havde fundet et færdselsuheld sted, er to tilkørselsramper til motorvejen og en afstand på 5 - 10 km, findes det herefter ikke bevist, at tiltalte kørte ud i nødsporet med forsæt til at volde nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.

Allerede af denne grund frifindes han herefter for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 252.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, og § 45, stk. 2, til en bøde på 1.500 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Vedrørende den nedlagte påstand om ubetinget førerretsfrakendelse anses der ikke ved tiltaltes kørsel ud i nødsporet at have foreligget en sådan konkret nærliggende

fare for skade på andres person eller ting som omhandlet i færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 1, og han frifindes derfor for denne påstand.

Endvidere frifindes tiltalte for den nedlagte påstand om førerretsfrakendelse efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 6.

Derimod anses tiltalte ved at være kørt ud i nødsporet, samtidig med at der var køer på motorvejens vognbaner, at have blokeret motorvejen på en sådan måde, at han anses for at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden som omhandlet i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1.

Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128 frakendes han herefter retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, betinget på nedennævnte vilkår."

- oo0oo-

Betingelserne for den betingede førerretsfrakendelse var de sædvanlige. T skulle betale de halve sagsomkostninger.

Forsvareren tilføjer, at sagen fra anklagemyndigheden var lagt op som en principiel sag om kørsel i nødspor.

Redaktøren tilføjer, at hvis man benytter nødsporet til at køre modsat færdselsretningen, risikerer man ubetinget frakendelse i 1 år, jfr. TfK 2003.86 (ØL 2. afd. S-3175-01, 30/10 2002).

Landsforeningens Meddelelse 15/2003

Salær - Bistandsadvokater

Retsplejelovens § 741 e

Landsretten ville ikke give fuldt honorar til en bistandsadvokat, der blandt sin forberedelse bl.a. havde haft samtaler med klientens familie og politiet i anledning af, at T gennem bekendte forsøgte at få forurettede (ca. 15 år) til at tilbagekalde anmeldelsen, samtaler med psykolog og sammen med klienten og psykolog været inde at se retssalen. Højesteret forhøjede under hensyn til krænkelserens karakter og de særlige problemer i denne sag salæret fra kr. 7.500 + moms til kr. 12.500 + moms.

HK 41/2003, 13/3 2003

Advokat L påkærede Østre Landsrets salærfastsættelse på kr. 7.500 + moms til Højesteret med påstand om, at hun tilkendtes salær for 8 1/4 time og 1/2 retsdag.

Resten er citat af Højesterets kendelse:

"I påkendelsen har deltaget tre dommere: Per Sørensen, Børge Dahl og Poul Søgaard.

Det fremgår af sagen, at advokat L har været beskikket bistandsadvokat for forurettede, S, under en straffesag mod T for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 222, jf. § 224. L var også beskikket for forurettede under byrettens behandling af straffesagen. Advokaten nedlagde under sagen påstand om en tortgodtgørelse på 70.000 kr. Forurettede blev i byretten tilkendt 50.000 kr. i tortgodtgørelse, hvilket landsretten stadfæstede.

Under landsrettens behandling af sagen var advokat L til stede i retten fra kl. 9.30 til kl. 12.00, hvor afhøringen af bl.a. hendes klient var afsluttet og spørgsmålet om godtgørelse for tort procederet. Sagen sluttede samme dag kl. 15.00 med domsafsigelse.

Advokat L blev ved byretten tilkendt et salær på 6.000 kr. + moms.

Landsretten har tilkendt advokat L salær for 1/2 retsdag svarende til 5.000 kr. + moms efter de sædvanlige takster og yderligere 2.500 kr. + moms for yderligere arbejde i sagen, i alt 7.500 kr. + moms.

Advokat L har til støtte for sin påstand henvist til sit tidsforbrug i sagen. Hun har bl.a. haft samtaler med familien og politiet i anledning af, at tiltalte gennem bekendte forsøgte at få forurettede til at tilbagekalde anmeldelsen, hun har haft et møde med forurettedes familie og efterfølgende med forurettede om sagen, hun har haft samtaler med en psykolog om sagen, hun har sammen med psykologen og forurettede været inde at se retssalen, og hun har haft drøftelser med politiet om anklagemyndighedens planer om at føre forurettedes moder og forurettedes kæreste som vidner.

Landsretten har henholdt sig til afgørelsen og har herved anført, at en væsentlig del af det af advokaten beskrevne arbejde, som ikke på forhånd har været forelagt for landsretten, findes at falde uden for det arbejde, der normalt påhviler en bistandsadvokat.

Højesterets bemærkninger:

Efter advokatopgavens art og de heraf følgende vanskeligheder vedrørende opgavens afgrænsning - med eller uden forelæggelse for retten - og under hensyn til krænkel-

sens karakter og de særlige problemer i denne sag samt omfanget af det faktisk udførte arbejde forhøjer Højesteret salæret til 12.500 kr. + moms.

Thi bestemmes:

Salæret til kærende, advokat L, forhøjes med 5.000 kr. + moms."

- oo0oo -

Redaktøren tilføjer, at sagen udover det ovenfor beskrevne drejede sig om, at T gennem længere tid havde optrådt som "åndelig vejleder" for en mindreårig pige af udenlandsk herkomst og med psykiske problemer. Han havde forsynet hende med hash. T var i byretten i juli 2002 blevet idømt fængsel i 1½ år for overtrædelse af § 222, til dels § 224, og var på fri fod under anken.

Landsforeningens Meddelelse 16/2003

Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Gentagelsesfare

Retsplejelovens § 762

Sindssyg K havde sat ild på et lagen og en madras på en institution. Byretten fandt ikke, at betingelserne efter § 762, stk. 1, nr. 2, var opfyldt, men fængslede efter § 762, stk. 2, nr. 1. Landsretten stadfæstede fængslingen, men tillige efter § 762, stk. 1, nr. 2.

Ø.L. 12. afd. kære nr. S-0942-03, 18/3 2003

K var sigtet efter straffelovens § 181, stk. 1, som ovenfor beskrevet, og erkendte sig skyldig. Hun havde fået at vide, at hun ikke fortsat kunne bo på institutionen, hvis hun røg for meget hash. Hun havde en gang opholdt sig på hospital, hvor hun blev anbragt, fordi hun var hjemløs. Hun fik Trilafon, men vidste ikke hvorfor. Hun var fuld og havde drukket ½ flaske Bacardi og 5-6 dåseøl. Hun kunne godt huske, at hun truede med at brænde sit værelse af, men hun kunne ikke lige huske, hvorfor hun blev så sur. Hun satte ild til en pude med en lighter. Hun sagde det med det samme til personalet, fordi hun var bange for, at det skulle udvikle sig. Det var personalet, det slukkede ilden.

Hun ville ikke gøre det igen. Hun kunne ikke huske, at hun i 1982 skulle være idømt en behandlingsdom for brandstiftelse, hvilken foranstaltning blev ophævet i 1987.

Hun blev begæret varetægtsfængslet i surrogat i 27 dage efter § 762, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, nr. 1.

Byretten afsagde sålydende

K E N D E L S E

"Retten finder ikke at der på grundlag af anholdtes tidligere meget gamle dom og anholdtes trusler, som gengivet i sagens bilag 5, side 2, nederst, som anholdte er fragået i retten, er sådanne bestemte grunde til at antage, at anholdte på fri fod vil begå ny lovovertrædelse af samme beskaffenhed, at betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, er opfyldt.

Der findes efter anholdtes erkendelse og sagens oplysninger særligt bestyrket mistanke om, at anholdte K har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1.

Idet hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at anholdte ikke er på fri fod, er betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, opfyldt.

Retten har navnlig lagt vægt på, at anholdte satte ild på i en institution, hvor der er flere beboere.

Varetægtsfængslingens formål kan opnås ved at anholdte anbringes på en psykiatrisk hospitalsafdeling, hvorfor det i medfør af retsplejelovens § 765

b e s t e m m e s:

Anholdte K anbringes på en psykiatrisk hospitalsafdeling som fængslingssurrogat."

Forsvareren kærede med kæreskrift.

Landsretten udtalte:

"Efter det om sigtedes personlige forhold oplyste, findes betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, opfyldt.

Herefter og af de af byretten i øvrigt anførte grunde

b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse stadfæstes."

Boligretssag - Fremleje under afsoning

Lejelovens § 70

Mange mister deres lejlighed under en langvarig afsoning, men nogle er så heldige, at de kan få fremlejet lejligheden, så de stadig kan blive boende på det pæne Frederiksberg. Selv om dette er lejeret, kan det måske være af interesse for beskikkede forsvarere, da den ikke er bragt i Ugeskriftet. Lejer havde under afsoning af narkodom på 7 år fremlejet sin lejlighed til en anden. Udlejer prøvede at få ham smidt ud under henvisning til, at der ikke var givet samtykke til fremleje. Hverken by- eller landsret gav udlejer medhold heri.

Ø.L. 17. afd. a.s. nr. B-1274-01, 8/2 2002

Udlejer påstod under en fogedretssag T tilpligtet til at anerkende, at udlejeren lovligt havde opsagt T's lejemål, og at fraflytning skulle finde sted straks efter boligrettens dom i sagen på et af boligretten fastsat nærmere tidspunkt.

T nedlagde påstand om frifindelse. Han havde fået fri proces.

Det fremgik af sagen, at han i februar 1999 i byretten og senere stadfæstet ved anke-dom af september 1999 var blevet idømt fængsel i 7 år for bl.a. narkotikakriminalitet.

Udlejer kom i efteråret 1999 undervejs med, at der boede en anden i T's lejlighed, og påtalte dette. T's advokat meddelte i oktober 1999, at T afsonede en fængselsdom, og at hans nevø i mellemtiden beboede og passede lejligheden. Udlejers advokat meddelte senere samme måned, at T i henhold til lejeloven ikke måtte overlade brugen af det lejede til en anden uden udlejers samtykke, og at udlejer ikke agtede at give et sådant samtykke, ligesom udlejer ikke agtede at give tilladelse til fremleje. Udlejers advokat foreslog på den baggrund, at T selv opsagde lejemålet, idet lejligheden ikke måtte stå tom. T opsagde ikke lejemålet, og så gjorde udlejer det med henvisning til, at T havde overladt brugen af det lejede til en anden og ikke bragt forholdet til ophør trods indsigelse. Udlejers advokat henviste endvidere til, at ejendommens beboere var bekymrede i anledning af, at T havde handlet med narkotika fra sin lejlighed.

Byretten fastslog, at T i henhold til lejelovens § 70 havde ret til at fremleje sin lejlighed, og at hans afsoning af en frihedsstraf fandtes at måtte sidestilles med de i § 70, stk. 1 nævnte forhold. T havde under en tidligere afsoning fået udlejers tilladelse til at fremleje lejemålet, og den nu skete overdragelse af lejemålet til T's nevø fandtes at måtte betragtes som et fremlejeforhold. Udlejer havde ikke under sagen godtgjort, at

man havde haft rimelig grund til at modsætte sig fremlejeforholdet, og et vidne havde da også forklaret, at den egentlige grund til, at man modsatte sig et fremlejeforhold, var, at man var blevet bekendt med T's kriminalitet og derfor ønskede ham ud af lejemålet.

Selv om det efter udskrift af straffedom og retsbogsudskrifter måtte lægges til grund, at der i et eller andet omfang var sket handel med narkotika fra hans lejlighed, var det ikke i sig selv ophævelses- eller opsigelsesgrund i henhold til lejeloven. Udlejer havde ikke godtgjort, at T eller personer, som havde besøgt ham, havde udvist en adfærd, som havde været til konkret gene for nogle af ejendommens øvrige beboere, ligesom T ikke havde modtaget nogen påmindelse som anført i lejelovens § 93 litra g.

Udlejer ankede med påstand som for byretten, og T påstod stadfæstelse.

Landsretten udtalte:

"Landsretten tiltræder, at indstævntes afsoning af den pågældende fængselsstraf må anses for midlertidigt fravær som omtalt i lejelovens § 70. Indstævnte har således som udgangspunkt haft ret til at fremleje det lejede uden appellantens samtykke. Appellanten, der ikke har påberåbt sig at kunne modsætte sig fremlejemålet efter § 70, stk. 2, har herefter ikke været berettiget til som sket ved opsigelsen af 31. marts 2000 at opsiges lejemålet med indstævnte med henvisning til, at appellantens ikke havde meddelt tilladelse til indstævntes nevøs brug af lejligheden.

Efter § 70, stk. 3, jf. § 69, stk. 2, i den dagældende lejelov skal fremlejeaftalen være skriftlig, tidsbegrænset til højst 2 år og tilstilles udlejer i kopi inden fremlejeperiodens begyndelse. Det forhold, at indstævnte ikke overholdt disse regler, er uden betydning, da appellantens ikke påberåbte sig dette i indsigelsen af 22. oktober 1999 forud for opsigelsen.

Som følge heraf tages indstævntes påstand om stadfæstelse til følge.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Den indankede dom stadfæstes."

Røveri, groft - Ulovlig frihedsberøvelse - Ikke udvisning - Menneskerettigheder - Torterstatning

Straffelovens § 261, stk. 2, § 288, stk. 2, udlændingelovens § 22 og § 26, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 8

En dom af ældre dato, men en af dem, der ikke kommer i Ugeskriftet. Makedoneren M på 22 år blev sammen med medskyldig dømt for forsøg på groft røveri og ulovlig frihedsberøvelse ved at have holdt en ekspedient fra et supermarked op med gaspistol og tvunget denne til at køre hen et sted, hvor ekspedienten måtte udlevere bilnøgler samt nøgle og kode til pengeskab og tyverialarm.

Idømt 2 års fængsel og udvist i byretten. Landsretten stadfæstede strafudmålingen (dissens for skærpelse) og ophævede udvisningen som værende i strid med proportionalitetskravet i artikel 8. M var bl.a. kommet til Danmark som 10-årig og var ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Torterstatning for den ulovlige frihedsberøvelse på 10.000 kr.

Ø.L. 20. afd. a.s. nr. S-1813-00, 3/8 2000

M på 22 år var sammen med T på 21 år under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, jfr. stk. 1, og forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jfr. stk. 1, nr. 1, jfr. § 21, ved i december 1999 mellem kl. 20.45 og 23.00 i forening med K, hvis sag behandledes særskilt, at have forsøgt at tiltvinge sig omsætningen fra et supermarked ved at holde en ekspedient E op med gaspistol, tvunget denne til at åbne sin bil, hvorefter de satte sig på passagersæderne. Med gaspistolen tvang M herefter ekspedienten til at køre til en mark ved Holbækmotorvejen. Ved fortsat trussel med pistolen blev E tvunget op over en skråning og ca. 40 m ind på marken. Her blev han tvunget til at udlevere bilnøgler, nøgler til forretningen samt kode til pengeskab og tyverialarm, hvorefter M forlod stedet i E's bil, mens de øvrige med pistolen bevogtede denne.

På et tidspunkt kom M tilbage og bandt E med medbragt tape og elektrikerstrips om håndled og ankler, mens T stod ved siden af med gaspistolen i hånden, hvorefter de efterlod ham på maven på jorden med hænderne på ryggen.

De tre gerningsmænd kørte derefter i E's bil mod supermarkedet for at fuldbyrde røveriet, hvilket mislykkedes, da de alle blev anholdt i Virum.

De var herudover tiltalt for overtrædelse af våbenloven, brugstyveri af bilen, for M's vedkommende kørsel uden kørekort og en mindre hastighedsforseelse under kørslen. Der var bl.a. påstand om, at M skulle udvises.

M var sammen med moderen blevet familiesammenført med den herboende far i 1987 og havde haft lovligt ophold i 12 år og 9 måneder. Han var altså knap 10 år ved indrejsen og havde gået i folkeskole og efterskole. Han havde haft forskelligt arbejde, bl.a. som tolk. Hans forældre og 3 søstre med familie boede i Danmark. M havde iflg. egne oplysninger haft problemer med familien, men så denne ved højtider, til fødselsdage og lignende. Han havde både danske og udenlandske venner. Han var ikke gift og havde ikke børn.

I Makedonien var der 5 søskende med familie. M var ca. 1 gang om året på ferie i hjemlandet, hvor han besøgte familien. Han talte ikke makedonsk, men albansk, som var det sprog, der blev talt i hjembyen.

Styrelsen fandt ikke, at han ville blive udsat for særlig overlast ved at blive returneret til hjemlandet, men fandt det ud fra foreliggende retspraksis **tvivlsomt** (udhævet her), om de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn burde føre til, at udvisning skulle undlades.

Byretten fastsatte straffen til M på fængsel i 2 år. T fik fængsel i 1½ år. Retten fortsatte:

"Der er ved henførelsen af røverforsøget under straffelovens § 288, stk. 2, og frihedsberøvelsen under straffelovens § 261, stk. 2, lagt vægt på, at der ved lovovertrædelserne, ved to forskellige handlinger, blev søgt opnået et større udbytte, lovovertrædelsernes grovhed, herunder at de tiltalte var maskerede og medbragte en gaspistol, og for så vidt angår tiltalte M tillige den forudgående planlægning.

Påstanden om udvisning af tiltalte M med indrejseforbud tages i medfør af udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 3, til følge som nedenfor bestemt.

Retten har herved lagt vægt på forbrydelsernes grovhed i forhold 1-3 og tiltaltes tilknytning til Makedonien, der er så stærk, at de forhold, som er anført i udlændingelovens § 26, stk. 1, uanset længden af tiltaltes ophold og opvækst her i landet, ikke taler afgørende mod udvisning, der ikke vil være i strid med kravet om proportionalitet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter karakteren af frihedsberøvelsen findes E, i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, at have krav på godtgørelse for tort, der passende findes at kunne fastsættes til 10.000 kr. med renter som nedenfor bestemt."

M ankede med påstand om formildelse, herunder at forholdet henførtes under straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jfr. § 21, og straffelovens § 261, stk. 1, samt med påstand om, at udvisningspåstanden ikke blev taget til følge. Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Landsretten udtalte:

"M, der nu er 23 år gammel, er født og opvokset i Makedonien som den yngste af 9 helsøskende. Som knapt 10-årig indrejste han i Danmark den 1. marts 1987. Han har haft lovligt ophold i Danmark med fast bopæl i ca. 12 år og 9 måneder. M er ikke gift og har ingen børn. Hans forældre og 3 søstre bor i Danmark, og han ser dem ved højtider og lignende lejligheder. Han har 5 søskende i Makedonien. Ca. 1 gang om året er han på ferie i hjemlandet, hvor han besøger sin derboende familie, som han dog ikke føler, at han har nogen nærmere tilknytning til. Han taler ikke makedonisk, men alene albansk, som er det sprog, der tales i hans hjemby. Han kan dog ikke skrive albansk.

Efter en helhedsvurdering tiltrædes det, at kriminaliteten er udført under særligt skærpende omstændigheder og derfor er henført under straffelovens § 288, stk. 2. Det tiltrædes endvidere, at forholdet er henført under straffelovens § 261, stk. 2.

Vedrørende strafudmålingen:

4 dommere finder den idømte straf passende udmålt.

2 dommere voterer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Vedrørende påstanden om udvisning:

4 dommere udtaler:

Under henvisning til M's langvarige nære tilknytning til Danmark findes en udvisning af ham - uanset den alvorlige karakter af den begåede kriminalitet - at ville være i strid med det krav om proportionalitet, som følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der er herved henset til de gode oplysninger om tiltaltes personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet af betydning for denne

sag. Derfor voterer vi for at frifinde tiltalte for anklagemyndighedens udvisningspåstand.

2 dommere udtaler:

Tiltaltes tilknytning til Danmark findes ved afvejningen overfor den begåede grove kriminalitet ikke at have en sådan styrke, at det vil være i strid med det krav om proportionalitet, som følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at udvise tiltalte. Da de forhold, som er anført i udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke taler afgørende imod udvisning tiltræder vi byrettens bestemmelse herom.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken."

Landsforeningens Meddelelse 19/2003

Erstatning - Godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2 - Sammenstød - Røveri

Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, nu stk. 3

Godtgørelse på 10.000 kr. som følge af røverisk overfald med oversavet ladt jagtgevær, med hvilket der blev afgivet skud tæt forbi forurettedes hoved, efter at gerningsmanden havde udtalt: "Nu nakkeskyder jeg dig."

Retten i Hjørring SS 25385/99, 27/8 1999

T på 32 år var bl.a. tiltalt for tyverier, afpresning og i forhold 5 straffelovens § 245, stk. 1, § 264, stk. 1, nr. 1, § 266 og § 288, stk. 2, jfr. til dels § 21, ved i maj 1999 at have rettet henvendelse til A på dennes bopæl, gået uopfordret ind i stuen og rettet et oversavet og ladt jagtgevær imod A, presset denne ned i en sofa og spurgt, om der var kontanter i huset.

A svarede, at ingen kontanter forefandtes, og blev beordret til at rejse sig. T sagde: "Nu afsikrer jeg den lige". Han afsikrede herefter geværet og beordrede A til at knæle, slog ham i hovedet, og umiddelbart herefter afgav T et skud, der passede tæt forbi A's hoved. T sagde, at han ville nakkeskyde A og bagbinde ham og stak geværet i nakken på A.

A blev beordret til at blive liggende. T sagde: "De kommer om et kvarter". T forlod stedet medbringende 3 fiskestænger tilhørende B.

I et følgende forhold var T tiltalt for vold, ulovlig tvang, husfredskrænkelser og trusler mod en kvinde, hvor han også havde indfundet sig med oversavet jagtgevær.

A fremsatte krav på erstatning på 25.610, heraf 25.000 som godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2. (de 610 kr. er formentlig for et ødelagt søfabord, ER).

T blev frifundet for at have begået vold ud over, hvad der omfattes af røveriforholdet, og frifandtes derfor for særskilt overtrædelse af straffelovens § 245. Han blev også frifundet for § 264, stk. 1, nr. 1 om husfredskrænkelser, idet A havde forklaret, at man sædvanligvis bare gik ind uden at banke på og afvente indkald, når man besøgte ham. Men T blev fundet skyldig både i § 288, stk. 2, jfr. til dels § 21, og § 266, idet han truede A med ordene: "De kommer om et kvarter".

I det følgende forhold blev T dømt for § 244, § 264 og § 266.

Retten anså det som en skærpende omstændighed, at de to forhold blev begået under anvendelse af et ladt og afsikret skydevåben ved indtrængen i de forurettedes hjem, og idømte en fængselsstraf på 2½ år.

A fik tilkendt erstatning med 10.610 kr. Der var grundlag for godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2 (nu stk. 3) som følge af, at angrebet omfattede affyring af et skud med et oversavet jagtgevær tæt ved A's hoved efter udtale af ordene: "Nu nakkeskyder jeg dig".

Landsforeningens Meddelelse 20/2003

Efterforskning - Politiafhøring - Direkte spørgsmål fra forsvareren

Retsplejelovens § 746

Retten imødekom ikke begæring fra forsvarer F om, at denne efter politiafhøring af revisor R måtte stille direkte spørgsmål til vidnet. Kendelsen er af ældre dato, men har ikke været bragt i Ugeskriftet.

V.L. S-0670-99, 8/3 1999

I byretten blev afholdt retsmøde i anledning af tvist mellem anklagemyndigheden og forsvareren F.

Anklagemyndigheden fastholdt, at den bebudede afhøring af revisor R skulle finde sted på politigården, således at afhøring blev foretaget af en nærmere angiven kriminalassistent, evt. på grundlag af et fælles spørgetema, og med mulighed for supplerende spørgsmål fra anklagemyndigheden og forsvareren via kriminalassistenten.

F fastholdt sin begæring, hvorefter der burde gives mulighed for, at anklagemyndigheden og forsvareren efter kriminalassistentens afhøring af vidnet kunne stille supplerende spørgsmål direkte til denne, eller at der foranstaltedes et møde hos forsvareren med sigtede og anklagemyndigheden til en nærmere drøftelse af sagen.

Anklageren henviste til, at efterforskning foretages af politiet. Efterforskning, som en forsvarer ønsker foretaget, skal i almindelighed ske ved, at forsvareren fremsætter begæring herom over for politiet, jfr. RPL § 742, stk. 2, § 744 og § 745, stk. 1.

Forsvareren havde adgang til at overvære afhøring af sigtede, jfr. § 745, stk. 2. Politiet bestemmer, hvorledes der forholdes med vidner, jfr. Betænkning nr. 622/1971 side 11 og 42, hvorefter forsvareren ikke kan forlange at være til stede under politiets afhøring af vidner.

Anklagemyndigheden pegede bl.a. på, at der let ville kunne opstå problemer med koordineringen af efterforskningen, længere sagsbehandling og uheldige resultater, hvis der rettedes henvendelse til vidner fra flere forskellige personer.

I det følgende argumenterede anklagemyndigheden for, at kendelsen i Plejebo-sagen (UfR 99.556 Ø) ikke betød, at forsvareren havde uhindret adgang til selvstændig efterforskning.

Anklagemyndigheden henviste endvidere til U 82.800 HK.

Retten i Århus udtalte:

"Den adgang til selvstændig efterforskning, som en forsvarer i et vist omfang er berettiget til, bør kunne ske i det omfang der ikke er risiko for, at der opstår hindringer for efterforskningen, og såfremt det i øvrigt er påkrævet.

Den af anklagemyndigheden ønskede politiafhøring med spørgsmålsret via politiassistenten findes fuldt ud relevant for sagens oplysning. Ret til at stille vidnet spørgsmål direkte er herefter ufornudden og afskæres allerede af denne grund.

Hertil kommer imidlertid, at en direkte spørgsmålsret under de angivne omstændigheder heller ikke er nogen ubetænkelig fremgangsmåde med henblik på tilvejebrin-

gelse af de rette oplysninger. Den af forsvareren foreslåede drøftelse af sagen i hans regi findes at være en klar overskridelse af grænsen for hans efterforskningsbeføjelser.

Forsvareren afskæres herefter fra sin begæring om direkte spørgsmålsret og drøftelse af sagen/afhøring i anklagemyndighedens overværelse i sin advokatvirksomhed.

Derfor bestemmes:

Den begærede afhøring af vidnet R skal finde sted på Politigården (i Århus) således at afhøring foretages af en nærmere angiven kriminalassistent, eventuelt på grundlag af et fælles spørgetema, og med mulighed for supplerende spørgsmål fra anklagemyndigheden og forsvareren via kriminalassistenten."

Landsretten udtalte:

"K e n d e l s e:

Landsretten finder intet grundlag for at imødekomme forsvarerens begæring i forbindelse med afhøring af vidnet, revisor R, hvorfor

b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse stadfæstes."

Landsforeningens Meddelelse 21/2003

Narkotika - Salgsbreve - Strafudmåling

Lov om euforiserende stoffer § 3

Hvis man på én gang sælger 6 salgsbreve på tilsammen 0,44 g kokain, skal man så straffes for 6 eller 1 salg? Læs den opbyggelige kommentar til dommen, der efter det oplyste ikke er anket.

Københavns Byrets 21. afd. nr. 22936/99, 15/2 2000

T på 24 år var tiltalt for på Maria Kirkeplads for 1.000 kr. til A, hvis sag behandlede særskilt, at have solgt 0,44 g kokain. Der var påstand om fængselsstraf. T nægtede sig skyldig. Tre politibetjente afgav forklaring. Retten fandt T skyldig og fastsatte straffen til hæfte i 10 dage og bemærkede:

"Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte efter det oplyste ikke tidligere er straffet for salg af narkotika, og at der er tale om en enkeltstående handel. Det er lagt til grund, at stoffet var fordelt i flere breve, men dette forhold er ikke tillagt skærpende virkning."

De 1.000 kr. blev konfiskeret.

- 00000 -

Forsvareren bemærker bl.a.:

"Anklageren lagde op til, at straffen skulle lyde på 30 dages fængsel, idet der var tale om 6 salgsbreve, og at det ville være besynderligt, såfremt straffen ved fuldbyrdet salg skulle være mindre end straffen ved forsøg i tilfælde af, at sælger var pågrebet inden salget havde fundet sted.

Jeg gjorde naturligvis gældende, at der kun var tale om ét salg, og at 10 dages hæfte derfor var den korrekte strafposition.

Dommerens kommentar var, at han havde glædet sig til en procedure om straffelovens § 22, nærmere betegnet et anbringende om, at der var tale om frivillig tilbage-træden fra forsøg for de fem forholds vedkommende i forbindelse med, at alle 6 salgsbreve var solgt ved én handel.

Vi var enige om, at der ikke fandtes tidligere afgørelse om spørgsmålet."

Landsforeningens Meddelelse 22/2003

Forsvarerbeskikkelse - Tilståelsessager

Retsplejelovens § 731 og § 925

I besparelsesøjemed afgøres flere og flere sager i byretten uden forsvarerbeskikkelse, se som et eksempel følgende sag: T blev under en tilståelsessag, hvor der ikke var beskikket forsvarer, for berigelseskriminalitet og dokumentfalsk idømt 60 dages ubetinget fængsel. Han havde ikke ønsket forsvarer. Han ankede. Nu blev der indhentet en personundersøgelse på foranledning af den for landsretten beskikkede forsvarer.

Landsretten ændrede straffen til betinget straf med vilkår om behandling mod narkotikamisbrug.

V.L. 8. afd. a.s. S-3214-98, 15/6 1999

T på 29 år var under en tilståelsessag tiltalt for hæleri, brugstyveri af bil, tyveri af tomme flasker, dokumentfalsk med to checkblanketter udfyldt med 275 og 350 kr. samt et indbrud i en lejlighed med udbytte til en værdi af 7.000 kr.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om ubetinget frihedsstraf. T var senest i 1995 straffet med en fællesstraf af 10 måneder betinget for ligartet kriminalitet.

Byretten fastsatte nu en straf af ubetinget fængsel i 60 dage. T tog betænkningstid, men meddelte telefonisk retten efter en uge, at han ankede.

For landsretten påstod han formildelse, navnlig således at straffen blev gjort betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Der var nu foretaget en personundersøgelse, der fandt T egnet til en betinget retsfølge.

T forklarede, at han var stoffri. Han havde ikke haft tilbagefald, siden han i oktober 1998 blev udskrevet fra Kongens Ø. Han havde 14 dage inden domsforhandlingen som led i et revalideringsforløb fået ansættelse som mekaniker. Han var villig til som led i en betinget dom at underkaste sig vilkår om behandling mod stofmisbrug.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes passende udmålt.

Under hensyn til de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold, herunder at han nu i en længere periode har været ude af sit stofmisbrug, findes det forsvarligt at afgøre sagen med en betinget dom. Landsretten ændrer derfor dommen, således at straffen gøres betinget på de vilkår, som er anført nedenfor."

- 00000 -

Vilkåret omfattede en prøvetid på 1 år med behandling mod stofmisbrug.

Landsforeningens Meddelelse 23/2003

Vidnefritagelse – Domfældte vidner

Retsplejelovens § 171

En domfældt person A blev ført som vidne i en ankesag mod de medtiltalte. Landsretten tillod ikke anklagemyndigheden at stille spørgsmål om, hvorvidt vidnet fik en stjålen ring af tiltalte, henset til at vidnet selv ved byrettens dom mod sin benægtelse var

blevet dømt for at have stjålet den pågældende ring. Kendelsen har ikke været bragt i Ugeskriftet.

VL 6. afd. S-1991-99, 16/2 2000

Som vidne mødte A. Anklageren dokumenterede den forklaring, som vidnet afgav som tiltalt under domsforhandlingen i byretten. Anklageren oplyste, at hun ønskede at spørge vidnet, om han fik den ring, der blev stjålet ved tyveriet i forhold 7, og som vidnet blev fundet i besiddelse af, af tiltalte.

Landsretten afsagde følgende

K e n d e l s e:

"Under sagens behandling ved Kriminalretten nægtede vidnet sig skyldig i forhold 7 – 12 og således også i forhold 7 vedrørende tyveri af bl.a. den pågældende ring, og under bevisførelsen i Kriminalretten forklarede han som tiltalt til støtte for sin benægtelse af at have begået tyveriet, at han havde købt den ring, han var fundet i besiddelse af, af en dansk mand i toget på strækningen mellem Hjørring og Aalborg. Vidnet er ved byrettens dom mod sin benægtelse dømt for forhold 7 og således dømt for at have stjålet den pågældende ring.

Vidnet har under disse omstændigheder ikke pligt til under strafansvar at besvare spørgsmål fra anklagemyndigheden, om han har deltaget i tyveri af ringen, eller om han fik den stjalne ring af den person - tiltalte - som han er dømt for at have begået tyveriet sammen med.

T h i b e s t e m m e s:

Det tillades ikke anklagemyndigheden at spørge vidnet, om han fik ringen af tiltalte.

Retsformanden bemærkede, at anklagemyndigheden, mens vidnet er til stede, kan gennemføre det forehold vedrørende den tidligere afhøring af vidnet til politirapport den 13. januar 1999 (henv. til ekstrakt), som blev gennemført under afhøringen af vidnet i Kriminalretten."

Anklageren foretog det pågældende forehold, og vidnet havde ingen bemærkninger hertil.

Den i ankesagen tiltalte blev dømt, ikke på denne bevisførelse, men fordi han af et andet vidne var genkendt som den, der havde forsøgt at hæve på et dankort, der var stjålet ved det samme tyveri.

Brevstandsning - Beslaglæggelse

Retsplejelovens § 780 og § 802

Politiet havde tilbageholdt et brev indeholdende pas på en somalisk kvinde og 4 sygesikringsbeviser. Efter fristens udløb begærede man rettens kendelse i medfør af RPL § 783, stk. 1. Retten påtalte fristoverskridelsen, men imødekom det begærede, både beslaglæggelse samt brevstandsning i den forløbne periode på 9 dage. Landsretten stadfæstede.

ØL 4. afd. kære nr. S-1664-00, 11/5 2000

Politiet havde den 7/4 2000 iværksat tilbageholdelse af breve m.v. til og fra A. Først den 14/4 blev spørgsmålet forelagt for retten. Der var tilbageholdt et pas udstedt til en somalisk kvinde, samt fire sygesikringsbeviser på forskellige personer. Anklagemyndigheden oplyste, at mistanken var menneskesmugling efter udl. § 59. Advokaten protesterede mod rettens godkendelse af indgrebet, idet fristen for indbringelse var overskredet. Spørgsmålet blev optaget til kendelse, der blev afsagt den 17/4. Byretten fandt, at der var den fornødne mistanke efter udl. § 59, og byretten godkendte dels beslaglæggelsen og gav dels tilladelse til brevstandsning i yderligere 14 dage, men påtalte, at politiet ikke havde forholdt sig efter forskrifterne i RPL § 783, stk. 3.

Advokaten kærede og gjorde bl.a. gældende, at rettens kendelse burde være afventet vedr. åbning af forsendelsen, og at beslaglæggelse ikke burde ske, henset til fristoverskridelsen. Indgrebet havde karakter af et tilfældighedsfund. Dertil kom, at rettens kendelse om fortsat brevstandsning var en generel kendelse, der gik ud over anklagemyndighedens begæring, der drejede sig om det konkrete brev åbnet den 7/4, ligesom der ikke var den fornødne mistanke mod adressaten.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse.

Varetægtssurrogater

Husarrest er måske ikke i så høj kurs, efter den forsvundne stabschef fra Sorø, men glem nu alligevel ikke at benytte retsplejelovens bestemmelser om fængslingsurrogater. Det er jo ikke alle, der har indflydelsesrige venner i venligtsindede efterretnings-tjenester, der kan sørge for transport ud af landet og flytransport videre til krigens brændpunkt.

Vedlagte lille sang stammer fra sæbeoperaen "Terrorpakken", der vil blive opført i maj måned. Desværre kan melodien denne gang ikke findes på Internettet, og da der er ophavsret, henvises interesserede nodekyndige til Bent Fabricius-Bjerrers "Alt hvad jeg har skrevet", Forlaget Multitone.

Nattens sidste cigaret

*Vi knokler løs, så blodet sprøjter
for at finde ham igen,
si'r til pressen fru Justitsminister
Lene Espersen*

Jeg er stabschef fra Irak
og som flygtning væk jeg stak.
Saddam Husseins despoti
ku' jeg og mange andre slet ikke li'.
Til Danmark jeg flygted', I tog imod,
og i Sorø fik jeg snart en bolig god.
Ganske vist var jeg kun tålt, jeg fik ikke status K
men jeg var dog helt uskyldig i at bombe, det må da I forstå.
Det rykker i mig ved tanken, at jeg bør vende hjem,
man har brug for mig, Irak kalder mig igen.

Men Birgitte du er skrap,
kan jeg dreje dig en knap?
Jeg er sat i husarrest,
det siger retten, trods at jeg gør protest.
Jeg er som en løve, der er i bur,
men trods alt så går jeg dog hver dag en tur.
Politiet ringer op, konen si'r jeg sover træt.
Næste gang er jeg så lige gået ud og ta'r mig en cigaret.
Nu ikke mere en fange og afskedstimen let,
li'som røgen fra nattens sidste cigaret.